

Pearl Jam

شهروندان راک سیاتل

یک دهه پیش بود که Pearl Jam آلبوم Ten را منتشر کرد، که با فروش ۱۱ میلیون به‌منزله یک جراحی بیوند قلب برای موسیقی از تیش افتاده Hard Rock بود. در گزارشی ویژه، اعضای گروه و تعدادی از همقطاران شان همه چیز را از ویدیوی سانسور شده Jeremy تا تازدی Roskilde و مشکلات میان‌اعضا به بحث می‌گذارند.

وقتی آلبوم Ten در ۲۷ اگوست ۱۹۹۱ منتشر شد، تقریباً هیچ‌کس اهمیت نداد. برخلاف آلبوم Nevermind گروه Nirvana که در کم‌تر از یک ماه به سرع‌تر از آن که Kurt Cobain بتواند مواهیش را از جلوی چشم‌اش کنار ببرد. انقلابی در موسیقی پدید آورد، یک سال تمام طول کشید تا Ten خود را در جدول بیاکشد. Jeremy سومین ترانه مستقل آلبوم و تنها ویدیوی واقعی گروه، بالاخره در تابستان سال ۹۲ در پیچه شد و رایت کرد.

Eddie Vedder (ای ودر) با مردی بزرگ شد که فکر می‌کرد پدرش است اما نبود؛ وقتی فهمید، تبدیل به کسی شد که تفریح‌گرو و کارگردان و دوستی صمیمی - یک شخصیت زنده - Pete Townshend می‌شد. ویران شده یا آسیب‌های حل نشده. اما Pearl Jam آن نیست - نه آن و نه روزهای Mike McCready (مایک مک‌کرییدی) لید گیتاریست در گروه به‌گانه Shadow و نه تجربیات سازنده Jeff Ament (جف آمنت) نوازنده گیتار پاس و Stone Gossard (ستون گوسارد) در گروه Indie-rock Green River که همچنین گروه Mudhoney را به‌بار آورد. Gossard و Ament به‌دنبال افتخارات راک جریان اصلی Green River را ترک کردند و به Mother Love Bone پیوستند، اما وقتی درست قبل از انتشار آلبوم در سال ۱۹۹۰ غرق‌شد، گروه Ardy Wood به علت مصروف‌بیشی از حد هرولین جان سیرد، همه چیز را از دست رفته دیدند.

این ترکیبی است که داستان Pearl Jam را شکل می‌دهد. آوازی که Vedder به دموهای می‌گلامی که از طریق Jack Irons (جک ایرونز) تبدیل به یکی از دماغ‌های متعدد گروه شد) افزود، بسیار با حس غم و اندوه و شکست Gossard و Ament. هم‌اوا بود. یک سفر به سیاتل برای ماهانگی‌های بیشتر، که نتیجه آن گروهی شد که چه از نظر اجرایی زنده و چه از نظر تجاری به موفقیت بزرگی دست یافت، قبل از این که کسی سعی فرست آن‌را داشته باشد که به اهداف آن‌ها پی‌برد. و بعد یک دهه جنجالی از مشاجرات درون‌گروهی، عقب و جلو رفتن‌های مداوم با نظام موسیقی پاپ، و بعد درست پس از این که همه مشکلات به نظر حل شده می‌آمدند، کنسرتی ترازیک که منجر به کشته شدن ۹ نفر از هواداران گروه شد.

گروهی که زمانی به آن پرچم grunge ترکیبی می‌زدند، اکنون یکی از ارگانیک‌ترین و اصولی‌ترین گروه‌های راک است، که هرازچندگاهی بیشتر به بدنه صنعت موسیقی راک می‌زند؛ انتشار ترانه Last Kiss که بزرگ‌ترین ترانه مستقل آن‌ها بود و به صورت ترانه مخصوص کلوب طرفداران گروه منتشر شد؛ ۲۲ آلبوم زنده و... آن چه خواهید خواند صحبت‌های اعضای گروه و نئی چند از دوستان و همقطاران شان و دوستان قسمت تولید و صنعت موسیقی است؛

۱۹۹۰: پیش تاریخ

۱۹ مارس Andy Wood خواننده گروه Mother Love Bone (MLB) به علت مصرف بیش از اندازه مواد مخدر یک ماه قبل از انتشار اولین آلبوم، Apple، درگذشت. گروه MLB به سرعت از هم پاشید. سیتامبر: Eddie Vedder به همراه یک گروه سیاتلی آواز اضافه می‌کند که اولین ضبطهای Pearl Jam را شکل می‌دهد. اکتبر: Vedder برای تمرین با گروه به سیاتل می‌رود. ۲۲ اکتبر: گروه که موقتاً Mookie Blaylock نامیده می‌شد، در Off Ramp اولین برنامه خود را اجرا می‌کند. نوامبر: در سیاتل Chris Cornell، Matt Cameron از گروه Stone Gossard، Jeff Ament و Soundgarden Mookie McCready و Mike از گروه Blaylock، Temple of the Dog را ضبط می‌کنند. دسامبر: Kelly Curtis در MLB سرودهای عجیبی بود که تا آن زمان کسی نشنیده بود. سال ۹۰ سال بسیار عجیبی بود، چون ما تا پای انتشار آلبوم پیش رفتیم و بعد Andy درگذشت. و سپس در اواخر سال Eddie را پیدا کردیم.

STONE GOSSARD: من Mike را در یک میهمانی دیدم در حالی که سرش گرم بود و با جس خوبی گیتار می‌نواخت. من مدت زیادی، یعنی از کلاس هفتم مایک را می‌شناختم اما او دچار یک دگرگونی شد، صدای خودش را پیدا کرد.

Mo Cressady آمد و رفت. من می‌خواهم یک کم با هم ساز بزنیم؟ بعد ما رفتیم نوبی اتالی زیرشروبی. من گفتم ما باید حتماً Jeff را بگیریم بیوریم چون شما دو تا خیلی خوب باهم جور هستید. Jeff هم قبول کرد. همه این آهنگها از همان زمان بودند، جف Jeremy را داشت. ستون Black و Alive را داشت من هم Yellow Ledbetter را داشتیم. وقتی مت (گمرن) با ما در ضبط دموا همکاری کرد. [نوازندگی درامز]، می‌دانستیم این آهنگها خوب خواهند شد.

Ament من در آن زمان یک بحران بزرگ هویتی را پشت سر می‌گذاشتم؛ من برای MLB از جان و دل مایه گذاشتم، ترک تحصیل کردم و همه چیز به سرعت از هم پاشید. تمام تابستان من و ستون به دوچرخه سواری می‌رفتیم و صحبت می‌کردیم. درهای همدیگر را با یکدیگر در میان می‌گذاشتیم. او به من می‌گفت باید کمی از روحیه

(بخش نخست)

گپ دوستان در قطار Pearl Jam

Dave Abbruzzese: نوازنده درام گروه این

سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۹۱

Jeff Ament: نوازنده گیتار باس Pearl Jam

Eddie Vedder: خواننده Pearl Jam

Stone Gossard: نوازنده گیتار گروه Pearl Jam

Mike McCready: نوازنده گیتار گروه Pearl Jam

Michelle Anthony: معاون اجرایی Sony Music

Tim Bierman: مدیر Ten club، کلوب طرفداران

Bono: خواننده U2

Matt Cameron: نوازنده درام گروه

Chris Cornell: خواننده Soundgarden

Cameron Crowe: فیلم‌ساز

Brett Eliason: مهندس صدا، Pearl Jam

Michael Goldstone: مجری Epic، ۹۶-۱۹۹۰

Dave Grohl: خواننده، گیتاریست Foo Fighter

Nirvana: درام سابق

Karrie Keyes: مهندس صدا

Rick Krim: تهیه‌کننده MTV/WHI

Brendan O'Brien: تهیه‌کننده Pearl Jam

Mark Pellington: کارگردان ویدیو کلیپ

Jeremy

Jim Rose: گرداننده سیرک

Susan Silver: مدیر Alice in Chains و Soundgarden

Chains

Gloria Steinem: نویسنده، جنبش زنان

Pete Townshend: گیتاریست / خواننده گروه

The Who

Steve Turner: گیتاریست Mudhoney

Nancy Wilson: خواننده Heart

Michael Goldstone من جک [Jack Irons]

را در یک میهمانی دیدم. جک را از گروه What is This? می‌شناختم به او گفتم گروه جدید چف وستون یک نوازنده درام و یک خواننده می‌خواهد. او هم فوراً خودش روی دموا کار کرد و بعد آن‌ها را برای ادی فرستاد.

Curtis: لحظه اساسی وقتی رسید که چف با یک نوار به دفتر آمد و گفت، این را باور نمی‌کنی.

MoCready هیچ وقت در موقعیتی قرار نگرفته بودم که همه چیز یک دفعه انگار کلید بخورد. ما همه موسیقی را یک ماه پیش از آن با Dave Hume (دی‌اسر اولیسه گروه) کار کردیم. وقتی ادی آمد [Black Footsteps و Alive] را آماده داشت و از درون آن یک هفته خیلی چیزهای دیگر هم بیرون آمد خیلی پشاک-راک بود. ادی در استودیوی تمرین می‌مقد و سراسر شب می‌نوشت. ما صبح می‌آمدیم و او یک کار جدید داشت. و بعد باید برمی‌گشت. بادم می‌آید که ساعت ۵ صبح او را به فرودگاه سیاتل رساندم. به او گفتم دیر نکن، باید برمی‌گشت سُرکار.

Eddie Vedder همیشه از این کارهای یک کرولوات بزن و قفسه داروهای ناروخته را مرتب کن داشتیم. و بعد از این که یک هفته با گروه کار کردم، می‌دانستم دیگر سُرکار نمی‌روم. من در حقیقت فقط برای موسیقی آمده بودم. ما در زیرزمین یک گاربی هنری تمرین می‌کردیم و محله‌ای که از آن محله‌های موادی بود. ما باید از اتالی‌های بالایی استفاده می‌کردیم که بوی رنگ و روغن و خاکاره و از این بیزانما می‌داد. بجمعا می‌آمدند و چند ساعتی تمرین می‌کردیم و بعد به استخری می‌رفتیم و درباره برمی‌گفتم. سرتعزین.

Curtis: ادی خیلی خجالتی بود. کاملاً نقطه مقابل Andy Wood که از آن آدمهای خودنما بود. Ament درست وقتی که شروع به تمرین کردیم و ادی شروع به خواندن کرد. هنوز یک ساعت هم نشده بود که از فرودگاه رسیده بود. با خودم گفتم این گروهی است که من توی خانه به آن گوش می‌دهم، او درباره فضای می‌نوشت که من و ستون در آن بودیم. ما تازه یکی از دوستان‌مان را به خاطر یک اعتیاد شیطانی از دست داده بودیم، و او احساسات ما را به قالب کلام درمی‌آورد. من او را مثل یک برادر دیدم. این چیزی بود که من را

سنگین خود بکاهم و من به او گفتم که باید کمی جدی تر باشد.

باری که او را دیدم اکثراً درباره **Pete Townshend** صحبت کردیم. او همه چیزها را می‌دانست. یاد می‌آید که حسن می‌کردم انگار او یکی از شخصیت‌های **Pete Townshend** است. او یک شخصیت زنده **Pete Townshend** بود.

Cornell من اولین بار ادی را در یک اتاق انتظار [بیرون جایی که معمولاً تمرین می‌کردیم] دیدم. روزی بود که به سیاتل رسیده بود. تحت فشار بود. مردی تنها، دور از خانه، در اتاقی پر از آدمهایی که کلی تجربه در زمینه گروه‌ها داشتند. تنها بود.

چین پیوش، واقعاً نمی‌دانم چه چیزی مشخصه **grunge** بود یا نبود. هیچ وقت بیزاچن فلاتل نشویدم. چند تا کلاه داشتیم. اون موقع، نمی‌دانستم که شبیه یک راکباز هستم. بیشتر شبیه یک **خُل مشتگ** بودم.

McCready من واقعاً از **Stevie Ray Vaughan** خوشم می‌آمد، پس دوست داشتم شبیه اون باشم. ادی خیلی پانک - راک بود. او همان چیزی را می‌پوشید که می‌پوشید و هنوز هم همان‌طور.

بزرگ‌داند. مثل وقتهایی بود که یک کتاب می‌خوانی که چیزی را شرح می‌دهد که یک عمر حس می‌کردی.

Gossard بمنظرم آن زمان چندان ادی را مثل الان تحسین نمی‌کردم و قبول نداشتم. اشعارش و سرچشمه آن‌ها را. وقتی ترانههایی مثل **Release** و **Even Flow** را با یکدیگر در آن زیرزمین می‌نوشتیم می‌دانستم که وقتی آن‌ها را می‌خواند حس خوبی می‌دهد. اما زمان زیادی گذشت تا من و ادی با هم آشنا شویم. ما آدمهایی متفاوتی بودیم. **Goldstone** این تجربه کوچک در زمانی شش هفته‌ای به **Ten** ختم شد. ابتدا ادی به سیاتل آمد. بعد دوباره بازگشت، به سیاتل نقل مکان کرد و دیگر هرگز (به کالیفرنیا جنوبی) برنگشت.

Cameron Crowe من گروه **MLB** را دوست داشتم و وقتی فیلمی را می‌نوشتم که در آخر [1992] **Singles** نام گرفت، می‌خواستم با جف و ستون مصاحبه کنم تا بیشتر با زندگی تو یا سه کار مختلف، که یکی از آن‌ها عضویت در یک گروه موسیقی است، آشنا شوم. چرخش به **ریورگر مرگ** اُدی بود و همه از روی غریزه آن شب خانه کبلی [کرتیس] جمع شدند برای من آن روز. واقعاً مثل ترک حس داشتن یک زادگاه بود. همه به خاطر کسی که دوست داشتند جمع شده بودند. فکر کنم برای خیلی از کسانی که آن جا بودند، یک لحظه آسانی بود. باعث شد که من فیلم **Singles** را بصورت تصعبی عاشقانه برای جمعیتی که تحت تأثیر قرار داده بود بنویسم. شاید عده کمی بیایند اما ستون در فیلم **Gay anything** (1999) هم در نقش یک راننده تاکسی ظاهر شد.

Nancy Wilson خیلی شب خوبی بود وقتی همه آن آدمهای دوست داشتنتی به خانه من در سیاتل آمدند. **Kelly** و بیشتر اعضای **Pearl Jam** و **Soundgarden** و **Alice in Chains** آمده بودند. یکی از شبهایی بود که هیچ‌وقت از یادم نمی‌رود.

Ament من مطمئناً مثل **Matt Dillon** صحبت نمی‌کنم. اما چند هزار دالاری با گروه گذاشتن لباس‌هایم پیش او گیرم آمد. یک سالی فقط با لباس گرمکن می‌گشتم. همه جا یا دوچرخه می‌رفتم، هاتین ندانستم. و اگر می‌خواستم سر تمرین بروم. سارم را با دوچرخه باید می‌بردیم. پس نمی‌نوایستم.

فقط شعرهایش را می‌خواند و کار خودش را می‌کرد. **Wedder** هر دو مان خواننده بودیم. وقتی من اولین بار آمدم او اول دستش را جلو آورد که این برای من واقعاً مهم بود. اولین باری که ما بتوانیم داشته باشیم او به این کلوب کوچک آمد و گفت که خیلی خوب بود و خیلی خوشحال بود. از این‌که من آن جا بودم و کسی بودم که بودم، یا یک چیزی تو همین ماه‌ها، ولی تمام وقتی که این حرف‌ها را می‌زد، خودش نمی‌دانست، ولی زیر یکی از آن چراغ‌های مخصوص ایستاده بود و سفیدی جشم‌اش و

Crow ادی خیلی خجالتی بود. جور عجیبی بود. انگار به سختی حضور داشت. اما نمی‌نوایستی از او چشم برداری. کسی که یک جورهایی کنارت نشسته دست‌هایش را روی پاهایش گذاشته، و به پایین نگاه می‌کند، و می‌خواهی بلند شوی و بیفتی بگویی، بیجا مجبور نیستی این‌قدر خجالتی باشی. او همیشه شنونده‌ی عالی بود و هست. اما وقتی کلید می‌کند و دارد درباره چیزی حرف می‌زند که برایش اهمیت دارد، یک دفعه انگار همه دنیا نابینا می‌شود. ممکن است چند ساعت طول بکشد. اولین

کتابخانه علم و انسانیت فرهنگی
کتابخانه علم و انسانیت فرهنگی

ندان هایش برقی می‌زد. این مثل اولین مکالمه من با شیطان بود.

Gossard. ما با کریس کورنل Temple of the Dog را ضبط کردیم که من هنوز به آن گوش می‌دهم و به نظرم بهترین چیزی است که تا حالا دچارش بودیم. حالا ترکیب بچه‌ها هرچی بود، من هیچ وقت در موقعیتی به آن آسانی قرار نگرفته بودم. از آن به بعد همیشه دنبال چنین وضعیتی بودم. در گروه ما خیلی خوب مکمل یکدیگر بودند و یک سری آهنگ هم بود که کریس واقعاً از ته قلبش نوشته بود او آن‌ها را بدون هیچ پیش‌زمینه‌ای از این‌که آن‌ها به کجا منتهی می‌شوند یا اصلاً چه می‌شوند، نوشته بود. به نظر من هدف اصلی همین است. به نظر من در نوشتن موسیقی خود-موشایر بودن بهترین جایی است که می‌توان بود.

Cornell. من ترانه‌های I Say Hello to Heaven و Reach Down را نوشته بودم و خودم در خانه ضبط کرده بودم. فکر اولیه خودم این بود که دوست داشتم آن‌ها را با اعضای باقی‌مانده MLB بعنوان کاری برای بزرگداشت تندی ضبط کنیم. بعد جف زنگ زد و گفت که به نظرش آهنگ‌های خیلی خوبی بودند و گفت که یک آلبوم ضبط کنیم. وقتی شروع به تمرین کردیم، Hunger strike را بعنوان فقط یک آهنگ یزدکننده رو کردیم، فکر نمی‌کردم که خوب از آب دربیاید. ادی آن‌جا نشسته بود و یک جورهایی منظر تمرین Mookie Blaylock بود و من داشتم تک‌های خودم را می‌خواندم بعد او با خجالت. اما با اجازت - رفت پشت میکروفون و تک‌های بالا را که برای من مشکل بود، خواند. چند تا کر Chorus را با هم خواندیم و بعد یک دفعه فهمیدم واقعاً صدای این آدم برای این تک‌های بالا عالی‌به‌بعد از آن تاریخ خودش نوشت. آن ترانه یک ترانه پر فروش شد. فکر کنم Temple اولین آلبوم گلمی بوده که مایک در آن نوازندگی کرده بود. تقریباً باید سرتش داد می‌زدیم که گیتار سولوی پنج دقیقه‌ای Read Down مال خودش است، و پا روی کسی نمی‌گذارم. وقتی ضبط چیزی را شروع کرد که سرانجام سولوی کار شد، به وسط‌های کار که رسید گوش‌هایش از روی گوش‌هایش افتاد، و تقریباً نصف سولو را بدون این‌که حتی آهنگ را بشنود نوشت.

برنامه خود را در Off Ramp اجرا کردند. این همان کلویی بود که کامرون [کرو] برای فیلم Singles از Soundgarden فیلم‌برداری کرد. همه با اضطراب منتظر برخاستن فینیکس بودند. با این‌که برنامه Off Ramp عالی بود، با این حال وقتی در نمایش کنسرت Alice In Chains اجرا کردند، هنوز آندوه از دست دادن تندی برطرف نشده بود. او واقعاً سرد خاصی بود، شخصیتی دوست‌داشتنی، خیلی تئرس و عجیب و غریب. این دفعه شمار بیشتری از طرفداران جمع شده بودند که اولین بار بودی را می‌دیدند و من از جمعیت این حس را می‌گرفتم که این کیه؟ آیا آنقدر خوب هست که پا در کش‌اندی بکنده؟ بعد به نظر می‌آمد که همه از صمیم قلب او را پذیرفته بودند.

Crow. در سال ۱۹۸۸، اولین آلبوم که اجرا کردند Release بود. یادم می‌آید که به نسی [همسر کرو] نگاه می‌کردم، و هر دومان در این فکر بودیم که باین همان آدم خجالتیه؟ خدای من! کمی بعد از تیر اوبران شده بود. فکر آخر کار ایدی بعنوان یک آدم خیلی خجالتی بود.

۱۹۹۱ گروه اسم Pearl Jam را پر می‌گزیند. ۱۶ آوریل آلبوم Temple of the Dog منتشر می‌شود. ۲۵ می: Dave Krusean نوازنده دایر، اخراج می‌شود. ۲ اگوست: ترانه مستقل Alive منتشر می‌شود. ۲۳ اگوست Dave Abruzzese نوازنده دایر اولین برنامه خود را با گروه اجرا می‌کند. ۲۷ اگوست: آلبوم منتشر می‌شود. اکتوبر و دسامبر: تور با Smashing Red Hot Chili Peppers و Nirvana و Pumpkins و Cornell. ستون و جف در Green River، Soundgarden و Green River همیشه رقابتی دوستانه با یکدیگر داشتند. من وقتی گروه Ramones داشت رو می‌آمد با Ramones Johnny Ramone. پست‌هایی درباره صحنه نیویورک داشتم، و او خیلی از این‌ها گفت. زده می‌شود که گروه‌هایی مثل Pearl Jam و Soundgarden با هم کنار می‌آیند. چون در نیویورک گروه‌ها خیلی با هم خوب نبودند. Amnet اولین باری که من اسم Pearl Jam را [معنوان اسم گروه] به زبان آوردم، وقتی بود که من و ایدی و ستون و Sonic Youth و Crazy Horse تماشا می‌کردیم. وسط‌های Crazy Horse از ستون پرسیدم Pearl Jam چگونه؟ چند سال بعد، اولین باری که برای خبریه Bridge School نیل یانگ

(Neil Young) اجرا می‌کردیم، شورت بزرگ سیاه، فکر کنم مدل ۵۵، نیل را دیدم که روی پلاکاش نوشته شده بود PEARL 10. فکر کردم دارم خواب می‌بینم. از نیل پرسیدم که چند وقت است که این پلاکها را دارد و او گفت ۱۵ سال.

Curtis. جف و ستون هنوز از قرارداد Poly Gram کمپانی ضبط خلاص نشده بودند اما ما هم دیگر ارتباطی با Poly Gram یا نمایشی به ما نسی کردند. ما هم یک کلکی سرهم کردیم. یک وکیل هم گرفتیم که به ما کمک کند از آن قرارداد خلاص شویم. این بعد از شش ماه تلاش برای پول گرفتن از Poly Gram بود.

Goldstone. آن‌ها خیلی برای لغو آن قرارداد تلاش کردند. کلی و گروه پیش Rick Dobbs رفتند که بگویند ما می‌خواهیم از آن قرارداد خلاص شویم و کار خودمان را بکنیم. او هم با خوشرویی آزادی‌شان را به آن‌ها تقدیم کرد. بعد کلی به رستورانی در محله چینی‌ها آمد تا ما و من و Michele Anthony ملاقات کنند، و به ما بگویند که چربان چگونه پیش رفت او و ستون و جف آنجا منتظر بودند و بعد سرولکه Dobbs پیدا شد. آن‌ها وانمود کردند که غایبان را تمام کرده‌اند. بعد آمدند بیرون و شروع کردند به بوئین - وقتی ما تصمیم از تاکسی بیاده می‌شدیم، و ما رسیدند بعد هم‌همان شروع به بوئین کردیم. مثل فیلم Hard Days Night بود. در زمانی که ایدی با Mookie Blaylock کنسرت اجرا می‌کرد، هنوز از لحاظ قانونی تمام نشده بود و من خیلی نگران بودم.

McCready. وقتی Ten را ضبط می‌کردیم Even Flow را حدوداً ۲۰ بار ضبط کردیم. **Yellow** **Ledbetter** [طرف دوم ترانه مستقل Jeremy] را در دو برداشت ضبط کردیم، بعد از آن آهنگ بود که ایدی راه افتاد اما Ten با بیشتر کار ستون و جف بود. **Ament** دوست دارم Ten را دوباره میکس کنم مطمئناً ایدی ما هم من موافق است. سه چهار سال پیش یک تور برداشتیم که میکس‌های راف آهنگ‌های Garden و Once بود، و واقعاً خوب بودند. دوست ندارم اجراها را عوض کنم؛ فقط کمی از **reverb** را کم کنیم.

Dave Grohl. اولین چیزی که درباره Pearl Jam یادم می‌آید، گوش دادن به Alive از رادیو بود. من را زیاد Mountain با یک گروه جدی دهه هفتادی آنداخت. مثل راک کلاسیک بود پس فکر

کردم حتماً یک خواننده رشوی، کت جرمی و بزرگ و چاق و روغ دیده و ترسناک دارند.

Gossard ما فکر می‌کردیم که آن موقع متال واقعاً دیگه جوک بود، اما همچنین می‌دانستیم که از آن طریق می‌توانستیم یک کم طرفدار پیدا کنیم. **Headbangers Ball** یا **Rip** و این چیزها به هر حال هر کاری از دست برمیآید می‌کنی تا جریان را راه بیندازی. ما یک ویدیو هم برای **Even Flow** ساختیم که هیچ وقت هم درنیامد و من به آن حساس هستم. چون ایده من بود اما خیلی مزخرف از آب درآمد پر از چراغ‌های سبز که روی یک صخره خوشبختانه شاید یک موش به اندازه کافی بتولیم به خودمان بخندیم که آن را نشان دهیم.

Clash مردم نمی‌دانستند که چیه وقتی مردم آهنگ و آن‌ها را می‌شنید، نگرار معلوم بود که این چراغ روشن خواهد ماند بعد از نور اول، به‌جورهایی معلوم بود که داشت اتفاق می‌افتاد و جدی نمی‌توانست. آن اتفاق که اجرا در گوبلین - ۵ نفره که پر می‌شدند اعی می‌رفت با **Slut** مسئول صدا، صحبت می‌کرد و مردم او را روی صحنه نشان می‌رساندند قبلاً چنین عکس‌العملی از مردم نمی‌دیدیم.

Goldstone گروه کابل عالی در تور **Chill**

Peppers انجام داد که درهای رادیو روی آن‌ها باز شد، نگاه که بکنید می‌بینید جفدر طول کشید تا آلبوم **ترکیده**، و این واقعاً چیزی بود که آن‌ها می‌خواستند. این‌ها که در پنج دقیقه اول لقمه را ته حلق بگذارند. مردم باید خودشان **Pearl Jam** را کشف کنند.

Matt Cameron آن روزها ادی خیلی برای همه چیز می‌نوشت، وقتی در تور بود برایم کارت‌پستال‌هایی می‌فرستاد که رویش نقاشی‌های کوچک کشیده بود.

Cathy Faulkner آن اوایل همیشه سر این شرط می‌بستیم که ادی از کجا بالا می‌رود که ببرد پایین.

Grohl من تا کنسترت سن دیگو به برنامه‌های آن‌ها نرفتم بودم. جایی که ادی از یک تیر نورافکن بالا رفت. به خدا یک ۲۵۰ متری ارتفاع داشت. یکی از ترسناک‌ترین چیزهایی بود که به‌عمرم دیدم. دیده بودم که مردم خودشان را به تیغ بزنند یا روی صحنه گتگاری کنند، استخوان‌هایشان بکشد، گهرشان بشکند یا ضربه مغزی شوند. واقعاً وحشت کرده بودم. واقعاً ترسیده بودم.

Vedder در سن دیگو ما با **Chill** و **Nirvana** و **Peppers** اجرا داشتیم. من از یک تیر نورافکن بالا رفتم که تقریباً می‌توانستی دستت را دورش حلقه

کنی. وقتی به بالا رسیدیم، فکر کردم **مخوب**، حالا چطور می‌بینم **بیرم**؟ یا نباید بی‌خیال می‌شدم و مثل یک احق همان‌جا می‌ماندم، بالاخره باید یک کاری می‌کردم. من تصمیم گرفتم یک کاری کنم و به طرز احمقانه‌یی بلند بودم فکر کنم حدود ۱۰۰ فوت، ارتفاعی کشنده به این فکر بودم که مادرم آن جلست و دوست نداشتم که مردن من را ببیند. بالاخره یک جوری پایین آمدم، آهنگ را تمام کردم، رفتم یک گوشه‌یی و بالا آوردم می‌دانستم که واقعاً احمقانه بود، از خنده‌دار گذشته بود. اما ورواست باشم. داشتیم قبل از **Nirvana** اجرا می‌کردیم. باید یک کاری بکنی. اولین آلبوم ما خوب بود اما اولین آلبوم آن‌ها بهتر بود.

McCready یادام می‌آید بعد از برنامه شب سال نو ۱۹۹۱، یکی آمد توی **توپوس** و گفت **نیروانا** شماره یک شده. یادم می‌آید که با خودم فکر کردم **مخوب**، پس حالا دیگه جریان راه افتاده یک چیزی موش شد. حالا چیزی برای ثبت ترنم **داشتم** - که **گرومان** انقدر که فکر می‌کردم خوب هست.

۱۸ جولای: تور **Lollapalooza** با شرکت **Chill**، **Soundgarden**، **Pearl Jam**، **Ministry**، **Jim rose**، **Circus** و **Alice in Chains**، **Peppers** آغاز می‌شود.

۲۲ جولای: تور **مستقل Lollapalooza**

منتشر می‌شود. ۱۸ سینما نیز فیلم **Singles** کامرون کرو بخش می‌شود.

Michelle Anthony در تور **Lollapalooza** یک اجرا در **Jones Beach** داشتیم پادم می‌آید که با کلی ایستاده بودیم، و ادی از یک داربست بزرگ بالا رفت، او به پایین کرد و به نظر می‌آمد که کنار داربست آب وجود دارد، فقط این موضوع بود که من و کلی می‌دانستیم که آن آب فقط ۶ متر عمق دارد.

McCreedy در تیسور **Lollapalooza** ادی یکبار اتوبوس را از دست داد، من هول شده بودم.

دوم جور کردیم ما یک اتومبیل گلف پیدا کردیم و از بین مردم به طرف صحنه راه افتادیم. بعد یک دفعه دیدیم صدعا نفر دنبال اتومبیل راه افتادند و جیج می‌زدند، مثل بیتلز. این اولین باری بود که من فهمیدم چه اتفاقی برای گروه آن‌ها افتاده.

Bret Eliason یکی از آخرین دفعاتی که ادی رفت داخل جمعیت در تور **Lollapalooza** بود. در شهر **Ontario** کانادا، مردم نگار می‌خواستند تکه‌هایی از او را ببردند خونین شده بود، تی‌شرت‌اش پاره شده بود، یکی او را از مواهیش

تورهای استادیومی و هر کلاهی دیگر را به حداقل ممکن رساندیم. یک بار کسی از **Calvin Klein** زنگ زد و می‌خواست از ادی برای یک تبلیغ دعوت کند. من خیلی خوب یاد گرفته بودم که نه بگویم. من واقعاً به گروه و مواضع‌شان افتخار می‌کردم. ما از قدرت بیشتر برای مسائل سیاسی و خیرخواهانه استفاده می‌کردیم.

McCreedy همان زمان‌ها بود که ادی همه چیز را را در دست گرفت. دیکتاتوری خیرخواهانه. یک همچین تئوری. جف و ستون همه چیز را از یک جناح هدایت می‌کردند اما در مورد ادی فقط درباره عقب رفتن بود.

Mark Pellington شاید بیشترین نگرانی که تله‌حال داشتیم پایان ویدیوی **Jeremy** است که معمولاً اشتباه فهمیده می‌شود. طوری که انگار ادی به هم کلانسی‌هایش شلیک کرده است. ایده، این بود که، آن خون ادی است که روی آن‌ها پاشیده شده و آن‌ها از دیدن منظره می‌خکوب شده‌اند. فکر کنم آن ویدیو به چیزی تبدیل شد که همیشه در برابرش صحبت بوده و خواهد بود. انسان همیشه با فشار مواجه می‌شود، همیشه دچار خشم دوره نوجوانی می‌شود، همیشه خانوادگهای پراختلال وجود خواهد داشت. من ویدیوی تدوین نشده **Jeremy** را دارم. خیلی بی‌برده و رک است. پسرک تنگ را درون دهانش می‌کند. هنوز وقتی می‌بینایش دست و پایم می‌آرزد. گروه نمی‌خواست آن‌را عوض کند. فکر می‌کردند این بقیه آن‌هاست. من چندین بار با ادی تلفنی صحبت کردم و بهش می‌گفتم، خدا بداد آن پچه‌یی برسد که فکر کند این‌ک تنگ را توی دهنش کند باحال است. من در دفترم یک پوستر از آلبوم اول دارم که دختر سه ساله کلی را نشان می‌دهد که با یک تنگ از جنس مناسمی بازی می‌کند. همه آن پوستر را امضا کردند. نوشته ادی به تنگ نشانه رفته و این مضمون که «تنگی همه نهناسنی نشان منم و از تو مشتکرم، فکر کنم زیاد می‌نشان دادی» در مورد آن ویدیو هم باید بگویم که آن آخر کار ویدیو کلیپ برای **Pearl Jam** بود.

Singles قبل از این‌که بخش شود یک سالی توی قوطی بود. اما موفقیت صدای سیاتل باعث انتشارش شد. **Warner Bros** گفت: «اگر بتوانی **Pearl Jam** و **Soundgarden** **Alice in Chains** را راضی کنی که در یک میهمانی **MTV** که ما

فکر می‌کردم که امروز اجرا نخواهیم کرد او رفته بود به یک پمپا بنزین و یک راننده کامیون او را سوار کرده بود. وقتی که ما داشتیم یک بیت از **Temple of the Dog** را شروع می‌کردیم او داشت از بین جمعیت می‌دوید، ما آهنگهای **Hunger Strike** و **Reach Down** را اجرا کردیم و بعد ادی آمد بالا و بست خودمان را اجرا کردیم.

Goldstone **Black** سوزرینی غم‌انگیز داشت، خیلی‌ها در کپشنی می‌خواستند **Black** ترانه مستقل بعدی گروه باشد. **Curtis** ما همه افتتاحیه‌ها، برنامه‌های تلویزیونی،

تولیم از آن استفاده تبلیغاتی برای فیلم کنیم، اجرا کنند، فیلم را منتشر می‌کنیم. من هم با هزار بدبختی این کار را کردم. Pearl Jam به‌عنوان کمکی برای من این کار را انجام داد. اما موقع فیلمبرداری استقبال بود چون بیشتر شرکت‌کنندگان افراد استودیو و به‌جای آن‌ها بودند که می‌خواستند بروی جمعی صدای سه‌تال را ببینند. آن‌ها داشتند آهنگهای Cover اجرا می‌کردند، بعد یک دفعه دعوتی به راه افتاد. کروس کورتل هم وارد دعوا شد، Kim Thayi (از گروه Soundgarden) هم فاطمی شد و بعد هم ادی شروع کرد به فحش دادن. بعد کارکنان استودیو دست پیچهایشان را گرفتند و ریختند بیرون. من این صحنه را نگاه می‌کردم و می‌دیدم که پخش فیلمام دارد منفی می‌شود. اما Singles منتشر شد و آن برنامه دوبار پخش شد که البته کلی‌اش را سبده بودند. هر کسی آن را ضبط کرده و قطعاً چیز بالارزی را ضبط کرده. بعداً به یاد آن صمیمی‌تی شرت‌هایی درست کردیم که جلوی آن نوشته شده بود صمیمی نمایش Singles، و پشت آن نوشته بود هیچ‌کس کشته نشده.

Grohl ما از موعص Punk-rock آمده بودیم شاید Pearl Jam هم این‌گونه بود. اما ما بیشتر از آن‌ها سنگش را به سینه می‌زدیم. Kurt می‌گفت چه‌طور Pearl Jam را اشتراکی به حساب می‌آورده؟ چون آن‌ها گیتار سولو یا از این چیزها داشتند که شاید حرف بزرگی بود و چیزی که به نظر من خنده‌دار می‌آید این است که Kurt و ادی خیلی خوب می‌توانستند باهم کنار بیایند.

Gossard وقتی من و جف در Subpop بودند، یک اشتباهی کردیم. کورت به آن کلید کرد و بعد مطوعات آنرا مثل شکاف بزرگی جلوه دادند. خصوصاً چون وقتی البومش را شنیدم به نظرم خیلی خوب آمد و قطعاً دوست داشتم که گروه ما را دوست داشته باشند. این همه‌مان را ناراحت کرده بود. او دیدگاهی منفی نسبت به گروه ما جا نداشت. بود من فکر می‌کنم هیچ کدام از ما نمی‌دانستیم که آیا لایق آن‌همه هوشی‌گری و سروصدایی که درباره هم‌مان راه افتاده بود، بودیم یا نه. چرا من؟ من صفا گیتاریست خوب دیگر می‌شناسم. من چنه کاری می‌کنم که با آن‌ها تفاوت نارد؟ وقتی که خوب کار می‌کنی خیلی از این بازی‌های ذهنی به‌وجود می‌آید و از طرف دیگر، یک حس افتراق آمیزی نسبت به خودت پیدا می‌کنی. یادم می‌آید که به

گذشتم نگاه می‌کردم و این‌که انگار از اول منفرد بوده که من کاری انجام دهم. من به زویمان رسیدم بودم، پس فکر می‌کردم این مأموریت من است. واقعاً یک ترکیب واقعی از همه این احساسات افتراقی شده بود. از یک طرف احساس خوشبختی می‌کردم و از طرف دیگر از خودم بدم می‌آمد چون کاری انجام داده بودم که دوستانم نتوانسته بودند انجام دهند. Ament وقتی دختری با آدم به‌هم می‌زند از او متنفر می‌شوی. Mark Arm به‌خاطر ترک گروه با ما Green River مشکل داشت. و بعد چیزهایی که

رنجش من شد. تقریباً من را به‌صورت کسی تصویر کرده بودند که از بچگی تصمیم گرفته ستاره راک بشد اما واقعاً این طور نبود. چند بار خواستم با کورت صحبت کنم اما او سرش را پایین می‌انداخت و می‌رفت. شاید کسی به‌خاطر این بود که خیلی درباره‌ی ما از او سؤال می‌شد. از ما هم خیلی درباره‌ی آن‌ها سؤال می‌شد و آدم دیگر حوصله‌مان سر می‌رفت.

Krim یادم می‌آید که در جوایز MTV سال ۹۲ ایدی و کورت یک جوهرهایی با هم کنار آمدند تقریباً

درباره ما می‌گفت نه گوش من رسید. مثلاً این‌که جف و ستون فقط دوست دارند به جایی برسند. من تنها کسی بودم که در گروه Green River شافل بودم. بقیه همه از پیدرومادرشان کمک صالی می‌گرفتند. من تنها کسی بودم که مشکل پرداخت اجاره خانه داشتم. درباره‌ی کورت کوبین، این چیزی بود که اشتباه فهمیده شد. شاید من کسی بودم که اگر سی ساله بود و هنوز در یک رستوران کار می‌کردم به قید ضمانت کسی آزاد نمی‌شدم. آن چیزهایی که مازک یا کورت می‌گفتند واقعاً باعث

۱۹۹۲-۱۹۹۳
۱۹ اکتبر ۱۹۹۳، انتشار ۷۵، در هفته اول ۹۵۰۳۷۸ نسخه از آن به فروش می‌رود و پنج سال در جدول رده‌ها باقی می‌ماند. ۱۸ آوریل محرت

کشته شدن استانی و مطابقت استانی
زبان علم استانی

کوبین اقدام به خودکشی می‌کند. ۳۰ ژوئن ۱۹۹۴: گوسارد و آمنت در برابر کمیته فرعی کنگره که اقدامات احتمالی آنتی‌تراست (ضد انحصار) توسط Ticketmaster را بررسی می‌کرد شهادت می‌دهند. اگوست ۱۹۹۲: Dave Abbruzzese نوازنده درام از گروه اخراج می‌شود. ۶ دسامبر ۱۹۹۴: آلبوم Vitalogy منتشر می‌شود. دسامبر ۱۹۹۲: Jack Irons دوست قدیمی ادی و در نوازندگی درام را برعهده می‌گیرد.

Wedder آلبوم دوم، آلبومی بود که کمترین لذت را در ساخت آن بردم. آن را در سیاتل ضبط نکردیم، نگاه در تور بودیم. من اصلاً در جایی که بودیم احساس راحتی نمی‌کردم چون خیلی راحت بود اصلاً دوست نداشتم.

Ament موقع ضبط We، ادی تحت فشار زیادی بود. ما به‌تمام آن موفقیت‌ها رسیده بودیم. من فکر می‌کردم به‌عنوان یک گروه آن قدر خوب کار می‌کنیم که خودش کار خودش را می‌کند. اما در اواخر کمی برایم دشوار بود. ادی هم برای تمام کردن آهنگها تحت فشار زیادی بود، این که درجایی به آن خوبی احساس راحتی نمی‌کرد. ما سعی می‌کردیم تا آن جا که ممکن بود آن جا را شادمانت کنیم. او در سوناتا

می‌خوابید.

Better Man Brendan O'Brien یک آهنگ خیلی خوب بود که برای آلبوم We ضبط کردیم. اما در Vitalogy برآمد. در یکی از اولین تمرین‌های آن آهنگ من گفتم: «این یک ترانه پرفروش است» ادی گفت: «آهان» فوراً فهمیدم حرف بی‌رحمی زدم. او تصمیم گرفت تا آن را به آلبوم خبریه Green Peace ببخشد. ایده این بود که گروه آن را بنوازند و کس دیگری بخواند. من به برنامه‌ریز گروه، Nick Gossard ایمن یکی از بهترین کارهایشان است و می‌خواهند آن را ببخشند. امکان ندارد ما چندبار آن را ضبط کردیم، نمی‌گویم خیلی هم تلاش کردیم، ولی خوب از آب درنیامد. اما برای آلبوم بعدی دوبار دیگر آن را ضبط کردیم. تا ادی با آن کنار بیاید چون یک آهنگ پاپ خیلی خوب بود.

Gossard ادی از همان اوایل سعی می‌کرد که فرمول‌مان را بشکند او به سرعت پی برد که بزرگتر شدن الزماً ما را خوشحال‌تر نمی‌کند. آهنگی که فکر می‌کردی خیلی برای آلبوم خوب است الزماً آهنگی نبود که او با آن ارتباط برقرار کند. شاید یک riff دست‌سوم یا یک آهنگ لحظه‌ای می‌بود، که او یادگرفته تصمیم می‌گرفت روی آن کار کند. حالا که

به عقب برمی‌گردم، می‌توانم آن را ستایش کنم، و به گونه‌ای هم نفی‌اش می‌کنم من به این گروه آمدم و اکثر آهنگها را می‌نوشتیم، و موسیقی را تحت کنترل داشتیم. شاید در آن زمان دیگر سلیقه‌ام تکراری شده بود، و هم‌عاش من موسیقی می‌نوشتیم. Dave Abbruzzese به نظر من واقعاً محققانه بود. من از جایی که شروع کردیم خوشم می‌آمد. این که برای کلی آدم برنامه اجرا می‌کردیم، تی‌شرت می‌فروختیم و همه آن کارها را می‌کردیم. می‌دانید، نباید موسیقی را قربانی کرد. وقتی اخراج شدم، فکر کردم با ستون مصلحتی داشتم که دربار کار با Daniel Lanois (تولیدکننده V2) صحبت کنیم. فکر می‌کردیم، باید ما باید با کسی کار کنیم که این گروه را به جایی ببرد و بگذارد جادویی بکنیم تا این که فقط آلبوم بیرون بدهیم. ما می‌توانستیم روی یک صفحه مدفوع کنیم و تا قبل از این که مردم بپوش کنند، ۲ میلیون نسخه بفروشیم. پس بیایید یک کار شگفت‌آور انجام دهیم.

Ament عکس گوسارد روی جلد We از یک کشاوری Hamilton بود. آن تصویر تقریباً نشان‌دهنده موقعیت آن زمان ما بود. به قول Prince، برده بودیم.

خیلی سخت بود که ادی و مایک را در استودیو نگه داریم، چون آن‌ها طرفداران افراطی صفحه بودند و من یک کلکسیون عالی در دفترم داشتم. هر وقت بصرانه برای تسلیح قطع می‌شد، سرم را که می‌چرخاندم رفته بودند. نمی‌دانم دزدی اصطلاح خوبی باشد اما مطمئناً آن‌ها را به کلکسیون خودشان اضافه می‌کردند. ساعت آن‌جا می‌نشستند و می‌دیدم که سر یک دوازده اینچی Lou Reed یا نسخه‌ی بلند از آهنگی از Pete Townshend کُف می‌کردند. بعداً ادی تنها کسی بود که برای من یک نامه تشکر فرستاد. او با مناد نوشته بود که باز صفحه‌هایت در سالی که هر روز مثل کریسمس بود متشکریم، سال ۷۶ بود.

زنده

گفت، پسرم برات یک داستانی دارم چیزی که فکر می‌کردی باهاته، چیزی نبود جز یک... وقتی سیزده ساله و تنها در خانه نشسته بودی پدر و والعیات داشت می‌مرد، متأسفم که ندیدی اش اما خوشحالم باهم حرف زدیم.

من هنوز زنده‌ام

من هنوز زنده‌ام

آه، او به آرامی، در اتاق مردی راه می‌رود

گفت آماده‌ام، بپایست.

تا این روز هیچ چیز یادم نیست

چیز، به جز... آن نگاه

آه، می‌دانی کجا، سالانی توایم ببینم، تنها خبره می‌شوم،

من، من هنوز زنده‌ام

آهای، اما، من هنوز زنده‌ام

گفت: چیزی شده؟

البته

گفت: تو هنوز زنده‌ای

آه، و آیا سزاوارش هستم؟

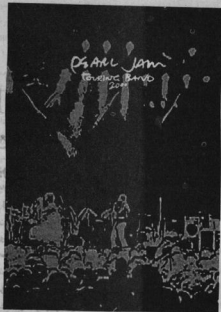
پرش این است

و اگر هستم... چه کسی جواب می‌دهد، که پاسخ می‌دهد

و من، من هنوز زنده‌ام

من، من هنوز زنده‌ام

هنوز زنده‌ام.

ادی و Bono رفتند و در گوشه‌ی با هم صحبت می‌کنند. بعد می‌رفتند خانه Bono و با هم صحبت می‌کردند.

Bono من همیشه نقش کسی را داشتم که باید با آن‌ها شو این‌که نمی‌خواهند ستاره راگ باشند، دعوا کنند آن‌ها مرا زنجی باشکوه می‌دانند. آن‌ها همیشه رفتار خود را حفظ کردند.

Pete Townshend من ادی را در شوی یک نفرام در کالیفرنیا (۱۹۹۳) دیدم، بین تماشاچیان بود و مسودرگم و گمشده به نظر می‌آمد. شاید طعم‌آمیز بود، ترنانه را می‌گویم - درباره‌ی ستاره‌های پیر و کهنه بود که سعی می‌کنند بینشان را به جوان‌ها منتقل کنند. یادم نمی‌آید چه گفتم شاید چیزی مثل این که خود را همان طور که هست قبول کند. شاید او می‌دید که قوتین راگ انترپول زندگی‌اش باز نوشته می‌شوند و او زیاد از این موضوع راضی نبود.

Grove ادی همیشه یک ضبط خبرنگاری کوچک قاچم می‌کرد. یک بار Elvis Costello به پشت صحنه آمد و با گروه ملاقات کرد. کل آن زمان ادی مخفیانه ضبطش را روشن نگاه داشته بود. او چنین طرفداری بود.

Faulkner هر وقت گروه برای مصاحبه می‌آمد،

Vedder من ستون را دشمن اصلی خودم در گروه می‌دانم، خصوصاً برای این‌که او وکیل مدافع شیطان است. او واقعاً پر از انرژی مثبت است. اگر با بهترین ایده هم بیاپی، او هم یک چیزی درمی‌آورد و می‌گوید چرا این طوری نشاند. یک کسی باید این کار را بکند و او این کار را انجام می‌دهد.

Tim Bierman هالوین بود و من در سافرنسکو بودم که کلی به گروه گفتم در یک هفته یک میلیون نسخه فروخته‌اند و تا حالا کسی این کار را نکرده. آن‌ها به جای این‌که شگفت‌زده شوند و جشن بگیرند فقط سرشان را تکان دادند. به جای خوشحالی در یک موقعیت ناراحت قرار گرفتند. جالب این‌که همشان این عکس‌العمل را نشان دادند.

Vedder شاید من آماده این‌که همه توجه به من معطوف شود نبودم، و همچنین من آماده آهنگ‌های معمولی نبودم، یا شاید آماده کارهای حقوقی نبودم. من هیچ وقت نمی‌دانستم که می‌توانند بدون این که از تو سؤال کنند عکس‌ات را روی جلد مجله بپانازند. بعد هزاران نسخه بفروشد و تو حتی کمی ربات صورحات را نداری.

Wilson ادی خیلی به نصیحت‌های Bono (خواننده گروه V2) توجه می‌کرد. بعد از برنامه‌ها می‌دید